

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

ПЕТТА СЕКЦИЈА

ПРЕДМЕТ
ПАНЕВ против РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

(Жалба бр. 19301/04)

ОДЛУКА

СТРАЗБУР

26 ФЕВРУАРИ 2008

Напомена: *Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

Во случајот Панев против Република Македонија,

Европскиот Суд за човекови права (Петти оддел), заседавајќи на 26 Февруари 2008 во совет составен од:

Peer Lorenzen, Претседател,
Snejana Botoucharova,
Karel Jungwiert,
Volodymyr Butkevych,
Rait Maruste,
Mark Villiger,
Мирјана Лазарова Трајковска, *судии*,
и Claudia Westerdiek, *секретар на оделот*,

Имајќи ја предвид жалбата поднесена на 24 мај 2004,

Имајќи ја предвид одлуката да го примени член 29 став 3 од Конвенцијата и едновремено да ги разгледува допуштеноста и основаноста на жалбата,

Имајќи ги предвид формалните декларации за прифаќање на пријателска спогодба во предметот,

Расправајќи го одлучи следното:

Факти

1. Жалителот г-дин Спасо Панев е македонски државјанин роден 1946 година и живее во Конче. Пред Судот тој беше застапуван од г-ѓа Б.Стевчева, адвокат од Радовиш. Македонската Влада („Владата“) беше застапувана од својот агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот како што беа изложени од странките можат да се сумираат на следниот начин:

Жалителот бил запослен во општествено претпријатие, кое подоцна било реструктурирано како јавно претпријатие („работодавец“). На 2 Јули 1990 година работодавецот иницирал дисциплинска постапка против жалителот, бидејќи тој не се појавил на работа од Јануари до Јуни 1990 година.

На 11 Јуни 1992 година жалителот, завел парница против работодавецот барајќи тогашниот Општински суд Гевгелија, кој подоцна станал Основен суд, да му го признае неговиот стаж кај работодавецот и да му ги исплати неисплатените плати и другите придонеси кои произлегуваат од работниот однос за неколку месеци во 1991 и 1992 година.

На 27 Февруари 2001 година, Основниот суд го одбил барањето на жалителот. Таквата одлука била укината од страна на Апелациониот суд Скопје на 28 Јуни 2001 година.

На 27 Декември 2001 година Основниот суд донел делумна одлука: му го признал статусот на жалителот, како вработен и му наложил на работодавецот да го врати на работа на работно место соодветно на неговите квалификации. Одлучувањето по статокот од тужбеното барање било одложено откако одлуката би станала правосилна. На 16 Септември 2002 година Апелациониот суд Скопје ја потврдил таквата одлука.

На 23 Октомври 2003 година Врховниот суд ја усвоил ревизијата на работодавецот и ја преиначил одлуката. Таа одлука му била доставена на жалителот на 11 Декември 2003 година.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалеше согласно член 6 од Конвенцијата дека постапките биле неразумно долги и неправични, бидејќи Врховниот суд наводно ги преоценувал доказите и наводно донел погрешна одлука.

ПРАВО

На 19 Ноември 2007 година Судот ја прими следната декларација од Владата:

„Јас, (името) агент на Владата, изјавувам дека Владата на Република Македонија понудува да му исплати ex gratia 2.200 Евра на г-дин Спасо Панев со цел постигнување на пријателска спогодба во понапред споменатиот предмет кој се наоѓа на одлучување пред Европскиот Суд за Човекови Права.

Овој износ, кој би требало да покрие секаква материјална или нематеријална штета како и било какви трошоци и надоместоци, ќе биде конвертиран во македонски денари по курс применлив на денот на исплатата, и ќе биде ослободен од било какви такси или давачки кои би можеле да се применат. Тој ќе биде исплатен во рок од три месеци сметано од датумот на известувањето за одлуката на Судот согласно член 37 став 1 од Конвенцијата. Во случај на доцнење на исплатата на тој износ надвор од споменатите три месеци, Владата презема обврска да исплати затезна

камата на истиот, сметано од истекот на периодот утврден со спогодбата, по стапка еднаква на најниската стапка за позајмени средства на Европската централна банка, за периодот до плаќањето плус 3 %. Исплатата ќе претставува конечно решавање на предметот.“

Декларацијата потпишана и доставена од страна на полномошникот на жалителот *inter alia* го велеше следното:

*Јас, Спасо Панев, жалител, забележувам дека Владата на Република Македонија е спремна да ми исплати *ex gratia* 2.200 Евра со цел постигнување на пријателска спогодба во напред споменатиот предмет кој се наоѓа на одлучување пред Европскиот Суд за Човекови Права.....Јас го прифаќам овој предлог и се откажувам од било какви идни барања против Република Македонија по однос на фактите актуелизирани со оваа жалба. Изјавувам дека ова претставува конечно решавање на предметот.“*

Судот забележува дека е постигната пријателска спогодба помеѓу странките. Задоволен е дека спогодбата е заснована на почитување на човековите права онака како се дефинирани во Конвенцијата и Протоколите и не наоѓа причини од јавен интерес кој би оправдале продолжување на постапувањето по жалбата (Член 37 став 1 *in fine* од Конвенцијата). Со оглед на напред изнесеното, соодветно е да се прекине примената на член 29 став 3 и да се симне предметот од листата.

Заради тие причини, Судот едногласно

Одлучи, да ја симне жалбата од листата на предмети.

ПАНЕВ v.РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА -ОДЛУКА

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател